

[Hølge Sander]

dem salgbare ude på markederne. Det er det, der giver job – reelle job.

Formanden:

Spørgsmålet om, hvornår fru Lilli Gyldenkilde får ordet, afhænger bl.a. af, hvor mange korte bemærkninger der bliver. Dette være sagt i al venlighed.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er trist, at SF går fuldstændig i koma, når de hører ordet »fantasi«. Det, det drejer sig om for SF, er åbenbart at sige, at tingene nu engang er, som de er, og så må vi indstille os på det og omfordele derefter.

Det, jeg prøver at trække frem, er, at vi er nødt til både at løse de problemer, vi har i øjeblikket, og se på, hvorledes vi fremover kan skabe en anden situation. Der er ikke tale om, at jeg siger enten-eller, jeg siger både-og. Det, jeg har manglet i formiddagens debat, er, at man har set frem. Dette at man har opgivet muligheden for igen at få fuld beskæftigelse, opfatter jeg som fantasiløshed.

Når fru Lilli Gyldenkilde siger, at man ikke har brug for min fantasirigdom, må jeg sige, at den jo netop går ud på, at det må være vort perspektiv at skabe en bæredygtig vækst. Det skal jeg vende tilbage til senere. Hvis vi opgiver det, synes jeg faktisk, det er uansvarligt.

I øvrigt er det ikke korrekt og heller ikke fair at sige, at det er os, der har foretaget disse nedskæringer, og os, der har været årsag til arbejdsløshedsstigningen.

Der er faktisk skabt mange arbejdspladser især i det private erhvervsliv under den borgerlige regering. Det, der er sket, og som SF jo kan se af tallene, er, at der er flere, der har meldt sig på arbejdsmarkedet. Men der er skaffet flere arbejdspladser i det tiår, end der var før.

Orlovsordningerne lavede man jo faktisk også den 8. maj i fjor under en KV-regering. Det var også selvfølgelig, fordi vi mener, at der må rotation og mere uddannelse til i situationen.

Men det, jeg appellerede til her til formiddag, var, at Folketinget skal lade være med at skrue sig ned i en opgivende holdning, der går ud på, at man bare skal fordele tingene, som de er. Vi skal selvfølgelig også forandre tingene.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg må erkende, at jeg havde regnet med, at SF ville være lidt bedre klædt på til debatten i dag, end de er, når de kan sige sådan noget som, at man skal deles om arbejdet. Jamen definér for Folketinget, hvad man forstår ved at dele arbejdet. Vil det sige, at de, der er på fuldt arbejde, skal gå ned og med tilsvarende lønudsættelser, og hvordan skal det fungere?

Jeg vil også sige til SF, at vi har fået nogle opgørelser, der viser det kæmpe overarbejde, der er inden for statens område, inden for centraladministrationen. Overarbejde er et emne, det formentlig ville være godt at slå ned på. Vi skal ligesom holde begreberne ude fra hinanden.

Men jeg kunne have lyst til at spørge: Hvad har SF egentlig gjort ud af hele problematikken i forbindelse med overarbejde? Det kunne mere eller mindre afskaffes.

Endelig savner jeg endnu en gang at få at vide af SF, der ikke er glade for at tage ordet »erhvervsliv« i deres mund, hvad SF vil gøre for, at det danske erhvervslivs konkurrenceevne kan forbedres, så vi kan få nogle af alle de mennesker i gang med at arbejde, som går ledige.

Det har jeg spurgt om to gange, og hver gang smyger hr. Holger K. Nielsen sig udenom.

Formanden:

Jeg fristes til at gøre den bemærkning, at det er langt lettere at stille spørgsmål til et parti, når partiets ordfører har haft ordet med sit hovedindlæg. Det er til det brug, de korte bemærkninger ifølge forretningsordenen først og fremmest er tænkt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jamen lad mig så sige til hr. Poul Nødgaard, at SF er enig i, at det er vigtigt at have et erhvervsliv og vigtigt at have arbejdende virksomheder, der kan ansætte mennesker.

Det, vi siger, er bare, at vi ikke er så impopulære af, hvad borgerlige regeringer har gjort gennem tiden. For de har mest lavet fidusmuligheder for erhvervslivet, og det er ikke det, der er brug for. Der er ikke brug for, at erhvervslivet går over i spekulationsagtige akti-